

Parlamentul României
Camera Deputaților

Nr. 1426/08
02.12.2013

OPINIE

privind propunerea de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor măsuri privind piața unică europeană a comunicațiilor electronice și de realizare a unui continent conectat și de modificare a Directivelor 2002/20/CE, 2002/21/CE și 2002/22/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1211/2009 și (UE) nr. 531/2012

COM(2013) 627

Având în vedere Tratatul de la Lisabona, în special art. 5 și 12 TUE și Protocoalele nr. 1 și nr. 2 anexate tratatului,

Având în vedere Constituția României, republicată, în special art. 148.

Având în vedere Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11/2011,

Luând în considerare procesul-verbal transmis de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor, în ședința din 22.10.2011,

Luând în considerare proiectul de opinie transmis de Comisia pentru industrii și servicii, în ședința din 16.10.2013,

Luând în considerare proiectul final de opinie adoptat de Comisia pentru afaceri europene, în ședința din 20.11.2013,

Având în vedere aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților din data de 27.11.2013,

Camera Deputaților, în conformitate cu prevederile art. 40 din Hotărârea Camerei Deputaților nr. 11 din data de 27.04.2011, adoptă prezenta **opinie**:

Camera Deputaților

- salută intenția Comisiei de a asigura un cadru normativ unitar și eficient pentru întreprinderile ce furnizează rețele și servicii de comunicații electronice astfel încât atât acestea, cât și cetățenii să beneficieze de avantajele pieței unice europene; se alătură opiniei favorabile exprimate de Comisia pentru industrii și servicii a Camerei Deputaților;

- se raliază opiniei exprimate de Comisia pentru tehnologia informației și comunicațiilor a Camerei Deputaților, ce susține obiectivele proiectului de regulament, dar are rezerve cu privire la necesitatea și eficiența unor prevederi ale sale;
- consideră că o parte din rezerve pot fi clarificate în procesul curent de negociere, fiind de natură preponderent administrativ/tehnică.

Camera Deputaților reiterează susținerea sa pentru acele rezerve exprimate față de elementele strategice ale proiectului de regulament, expuse în continuare :

1. dreptul stabilit pentru anumiți furnizori europeni de comunicații electronice de a beneficia de derogări de la plata tarifului de monitorizare ar trebui să fie legat și de piețele locale de la nivelul statelor membre; în România, aplicarea procedurii de derogare ar conduce la plata tarifelor de către cvasimajoritatea furnizorilor naționali în timp ce unii furnizori europeni mari ar putea fi scutiți, tratament evident discriminatoriu; în plus ar trebui ca la stabilirea acelor contribuții să fie avută în vedere și cifra de afaceri provenind din furnizarea de rețele de comunicații electronice pe teritoriul statului gazdă acolo unde este cazul;
2. proiectul de regulament preia și/sau reformulează o parte a dispozițiilor din cadrul directivei privind autorizarea ori din cadrul directivei-cadru ori chiar din RSPP, motiv pentru care acele prevederi fie ar trebui reanalizate, fie eliminate pentru a nu genera situații de conflict de norme;
3. deținerile de spectru radio dintr-un stat membru sunt, în parte, rezultatul unor alocări istorice; drept urmare, se poate ajunge la situația în care o analiză realizată într-un stat membru să nu fie obiectivă fără luarea în considerare a motivelor pentru care un operator a ajuns să dețină alte drepturi de utilizare în alt stat membru; ar fi astfel recomandabil ca rezolvarea acestei disfuncționalități să se realizeze prin perfecționarea și completarea reglementării propuse;
4. regulamentul îngreunează activitățile de administrare și gestionare a frecvențelor radio, atât timp cât forțele pieței pot conduce la un anumit portofoliu de drepturi de utilizare, operatorii având la îndemână posibilități economice de adjudecare a drepturilor – participarea la proceduri de selecție, cesiunea drepturilor de utilizare, fuziuni și achiziții și alte asemenea; ar fi astfel recomandabil ca și aceste alternative de formare a portofoliului de drepturi de utilizare să fie luate în considerare de către regulament;
5. textul art. 13 alin.(1) din proiectul de regulament stabilește consultarea simultană a Comisiei Europene și a autorităților de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene în cazul acordării drepturilor de utilizare a frecvențelor radio, consultare ce poate fi constructivă exclusiv prin beneficiul experiențelor ce se împărtășesc, dar în același timp poate fi un motiv de încetinire a procedurilor de autorizare sau acordare a unor drepturi de utilizare a frecvențelor radio; ar fi recomandabilă eliminarea obligativității acestei consultări;
6. art. 16 din proiectul de regulament mandatează în fapt Comisia Europeană să adopte acte de implementare, nu este menit doar să aducă statele membre la un numitor comun în problemele de coordonare în zonele de graniță, cu atât mai mult cu cât coordonarea se realizează deja în raport de normele adoptate la nivelul UIT; mandatarea Comisiei

Europene de a adopta acte de implementare modifică substanțial atribuțiile naționale legate de administrarea spectrului radio; odată cu intrarea în vigoare a proiectului de regulament UE activitatea autorităților naționale de administrare a spectrului va consta doar în aplicarea direcțiilor de acțiune stabilite la nivelul Comisiei Europene; însă, spectrul radio este o resursă limitată, proprietate publică a statului român, Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene prevăzând expres faptul că nu afectează regimul proprietății în statele membre, înțelegând prin aceasta inclusiv modul în care statele membre înțeleg să-și exercite atribuțiile asupra proprietății publice: posesia, folosința, adică administrarea, și dispoziția; prin urmare, aceste prevederi nu respectă pe deplin principiul proporționalității, fiind necesară restrângerea sau circumscrierea mandatării Comisiei Europene la ceea ce este strict necesar pentru armonizare;

7. propunerile din proiectul de regulament vin în contradicție cu abordarea promovată prin prevederile cadrului de reglementare adoptat la nivelul Uniunii Europene fără a fi clar explicată și demonstrată legătura cauzală dintre măsurile propuse și scopurile enunțate ale proiectului de Regulament UE; astfel, textul Directivei privind accesul, prevede că autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene stabilesc, raportat la severitatea problemelor concurențiale identificate și în funcție de circumstanțele naționale, obligațiile specifice adecvate a fi impuse în sarcina furnizorilor cu putere semnificativă pe o anumită piață de gros; însă, prin aplicarea prevederilor prevăzute în proiectul regulamentului, obligația de a asigura SEAV la rețele de generație viitoare va deveni, *de facto*, o obligație specifică standard, independentă de circumstanțele naționale, adică inclusiv dacă în anumite state membre ale Uniunii Europene, precum ar fi chiar cazul României, s-ar putea ca aceasta să nu fie necesară. Condițiile pentru ca această obligație să devină standard sunt asigurate prin faptul că autoritățile de reglementare vor trebui să argumenteze lipsa necesității impunerii acesteia, iar nu oportunitatea adoptării sale; în mod just prevederile Directivei privind accesul consfințesc principiul că pentru impunerea oricărei obligații specifice este imperativă argumentarea necesității și proporționalității acesteia, numai astfel asigurându-se un grad ridicat de certitudine juridică pentru furnizorii activi pe piață și un motiv pentru ca aceștia să continue investițiile; prevederile art. 18 din proiectul de regulament derogă de la acest principiu esențial, situație ce se cere rezolvată;

8. proiectului de regulament vizează în fapt determinarea în detaliu la nivel european a caracteristicilor tehnice ale unui produs de acces pe piața de gros, în condițiile în care există o probabilitate ridicată de a le stabili în mod eronat sau ca acestea să devină rapid depășite de evoluțiile tehnologice firești ale pieței; acest lucru ar urma să se petreacă fără a implica autoritățile de reglementare din statele membre ale Uniunii Europene, fie direct, fie prin intermediul OAREC, consultare ce ar fi oferit posibilitatea ajungerii la soluții practice și eficiente, din perspectiva experienței pe care o dețin aceste entități în ceea ce privește reglementarea sectorului comunicațiilor electronice; ar fi necesară astfel reconsiderarea acelor prevederi care conduc la determinări excesiv de detaliate;

9. dacă până acum s-a apreciat că varianta optimă pentru atingerea obiectivului de concurență efectivă este încurajarea concurenței pe bază de infrastructuri, prin acest proiect de regulament practica Comisia Europeană diminuează suportul pentru ideea concurenței pe bază de infrastructuri; cazul României reprezintă însă un exemplu tipic al beneficiilor aduse de concurența pe bază de infrastructuri: tarifele aplicabile utilizatorilor

finali din România pentru furnizarea serviciilor de comunicații electronice în bandă largă sunt sub media europeană, iar ponderea rețelelor de fibră optică este peste media europeană, ceea ce conduce și la servicii oferite de o calitate, de asemenea, peste media europeană; reducerea sprijinului Comisiei Europene pentru concurența bazată pe infrastructuri este îngrijorătoare deoarece creează premisele diminuării concurenței pe o serie de piețe din sectorul comunicațiilor electronice, ceea ce inerent va conduce la creșterea tarifelor aplicabile utilizatorilor finali, scăderea calității serviciilor furnizate, absența serviciilor inovative, fără a avea niciun moment garanția creșterii investițiilor;

10. regulamentul propus reprezintă o intervenție pe o piață din sectorul comunicațiilor electronice, respectiv piața corespunzătoare furnizării serviciilor de transfer a traficului de internet, care, cel puțin la nivelul anului 2010, a fost apreciată chiar de către Comisia Europeană ca nefiind susceptibilă de reglementare *ex ante*, adică o piață care nu prezintă elemente ce ar permite manifestarea unor comportamente anticoncurențiale; la momentul respectiv, Comisia Europeană a considerat că utilizatorii finali beneficiază de servicii competitive de acces la internet fără a fi nevoie de reglementări suplimentare, iar prețurile aplicabile acestora sunt în scădere; mai mult decât atât, Comisia Europeană susținea faptul că reglementarea pieței corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de internet ar putea afecta în mod negativ operatorii alternativi și descuraja investițiile în rețelele de comunicații electronice; la rândul său OAREC a susținut că, cel puțin la momentul actual, nu sunt necesare intervenții de reglementare asupra pieței corespunzătoare serviciilor de transfer a traficului de internet; ar fi prin urmare necesară o explicație a Comisiei Europene cu privire la această situație și eventual reconsiderarea acelor prevederi ale proiectului de regulament ce nu ar mai fi susținute în urma acestei analize suplimentare;

11. în prezent, conform directivei-cadru, în ceea ce privește litigiile cross-border între furnizori, autoritățile naționale își coordonează eforturile și au dreptul de a solicita o opinie OAREC; procedura propusă în proiectul de regulament afectează competența de soluționare a litigiilor a autorităților naționale de reglementare din statele-gază, care sunt obligate să țină cont în cel mai înalt grad de opinie a autorității de reglementare din statul de origine, atunci când aceasta a fost solicitată de către „furnizorul european”; comisia Europeană nu furnizează argumente solide care să susțină necesitatea introducerii unui regim diferit în cazul litigiilor în care sunt implicați acești furnizori, altele decât cele privind calitatea de „furnizor european” a uneia dintre părți; mai mult, introducerea conceptului de „furnizor european” implică intrinsec un tratament discriminatoriu față de furnizorii naționali, ceea ce ar putea conduce la distorsionarea condițiilor concurențiale ale pieței naționale fără o motivație obiectivă; prin urmare sunt necesare precizări suplimentare față de acest aspect;

12. proiectul de regulament ar trebui să prevadă în sarcina furnizorilor de servicii de comunicații electronice destinate publicului obligația de a pune la dispoziția publicului oferte de acces nerestricționat la internet, astfel încât să se evite apariția pe piață a unor oferte de acces restricționat la internet, fapt ce ar contraveni spiritului acestui proiect de act normativ; ofertele de acces nerestricționat la internet sunt elemente-cheie ale libertății de expresie și ale dezvoltării unor aplicații inovatoare.

Prezenta opinie este adresată președinților Parlamentului European, al Consiliului și, respectiv, al Comisiei Europene, precum și Guvernului României.

PREȘEDINTE

Valeriu Ștefan ZGONEA

A handwritten signature in blue ink, appearing to read 'Zgonea', is positioned below the printed name. The signature is fluid and cursive, with the first letter 'Z' being particularly prominent.